

РЕШЕНИЕ

№ 2222

гр. София, 12.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-П-Д, в закрито заседание на дванадесети август през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Красимир Мазгалов

Членове: Силвана Гълъбова
Господин Ст. Тонев

като разгледа докладваното от Господин Ст. Тонев Въззивно гражданско дело № 20221100508193 по описа за 2022 година

ПРОИЗВОДСТВОТО Е ПО РЕДА НА ЧЛ. 435 АЛ. 1, Т. 1 ГПК.

Образувано е по частна жалба на вискателя Н.Т., чрез адв. Ж., срещу действие на ЧСИ О.М., с рег. № 846, с район на действие СГС, по изп.д. № 20178460400035, изразяващо се в отказ на съдебния изпълнител да извърши изпълнителни действия – извършване на опис и изнасяне на публична продан на недвижими имоти, обективизиран в постановление от 25.01.2022 г.

В жалбата се излагат доводи за неправилност и необоснованост. Твърди се, че вземанията на вискателя не били погасени на основание чл. 739, ал. 1 ТЗ и съдебният изпълнител следвало да извърши исканите съдебноизпълнителни действия. Излага се, че с Т. не бил кредитор на несъстоятелността на дружеството-длъжник, но бил кредитор на самото дружество, за което имало влязло в сила осъдително съдебно решение и издаден изпълнителен лист, издаден на 21.11.2016 г. по гр.д. № 2000/2012г. по описа на СГС. Сочи се, че имуществото, върху което е поискано изпълнение било собственост на трето лице – Р.Х., а не на дружеството-длъжник, като насочването на изпълнението върху него се основавало на уважен иск по чл. 135 ЗЗД, в резултат от което сделката, с която имуществото било прехвърлено от дружеството-длъжник на Р.Х. била относително недействителна по отношение единствено на вискателя, но не и по отношение на кредиторите на несъстоятелността. Излага се, че по аргумент на обратното от чл. 638, ал. 1 ТЗ нямало основание за спиране на изпълнителното производство, респективно нямало конкуренция между това производство и производството по несъстоятелността. Соци се, че вземанията на Н.Т. били предявени в производството по несъстоятелност, като фактът, че били предявени след законоустановените срокове и не били приети, не променял обстоятелството,

че не е настъпил юридическият факт, предвиден в хипотезата на чл. 739, ал. 1 ТЗ. Твърди се, че непредявените в производството по несъстоятелност вземания се прекратявали единствено при приключване на производството. Иска се отмяна на обжалвания отказ.

От дружеството-длъжник – „С. 06“ ЕООД, обявено в несъстоятелност с Решение № 118/2017 г. по т.д. № 107/2017 г. по описа на ОС-Силистра, чрез синдик К. е подадено възражение срещу частната жалба. Излага се, че вземанията на Н.Т. не били приети в производството по несъстоятелност, поради което същият не се явявал кредитор на дружеството. Сочи се, че непредявяването на вземанията в срок и по надлежен ред в производството по несъстоятелност водело на основание чл. 739, ал. 1 ТЗ до погасяване на вземането, поради което не било възможно последващото принудително изпълнение.

Възражения срещу частната жалба са изложени и от лицата-собственици на имотите, върху които се иска изпълнение. Изложени са подробни съображения за неоснователност на частната жалба. Иска се потвърждаване на отказа на съдебния изпълнител.

По делото са приложени и мотиви по смисъла на чл. 436, ал. 3 ГПК от съдебния изпълнител. В мотивите подробно е описан хода на изпълнителното производство, повторена е тезата, изложена и в обжалвания отказ, че съгласно чл. 739, ал. 1 ТЗ непредявените в производството по несъстоятелност вземания и неупражнените права се погасяват, като при липса на вземане не можело да се осъществи и исканото принудително изпълнение.

От фактическа страна съдът установи следното:

Изпълнително дело № 20178460400035 по описа на ЧСИ О.М., рег. №846, е образувано с разпореждане от 19.01.2017 г. по молба с вх. № 835/19.01.2017 г., депозирана от Н. Т.. Към молбата е приложен изпълнителен лист от 21.11.2016 г., с който е осъдено „БГ С.И.“ ЕООД да заплати на Н. Т. суми, посочени в него.

От 17.05.2016 г. фирмата на дружеството е променена от „БГ С.И.“ на „С. 06“.

С решение № 118/14.12.2017 г. по т.д. № 105/2017 по описа на ОС – Силистра е открито производство по несъстоятелност на „С. 06“ ЕООД.

С решение №1462/07.03.2018 г. по гр.д. № 14622 по описа на СГС, влязло в сила на 07.01.2020 г., са обявени за недействителни на основание чл. 135, ал. 1 ЗЗД по отношение на Н.Т. сключените между „С. 06“ ЕООД и Р.Х. договори за продажба на посочени в решението имоти, върху които е поискал изпълнение в изпълнителния процес Т..

По изпълнително дело № 20178460400035 по описа на ЧСИ О.М., рег. №846, от Н.Т. е поискано събирането и на сумите по изпълнителен лист от 29.01.2020 г., с който „С. 06“ ЕООД и Р.Х. са осъдени да заплатят на Н. Т. сумата от 1977 лева.

С определение № 260154/31.05.2020 г. по т.д. № 105/2017 г. по описа на

ОС-Силистра е одобрен списък на неприетите вземания по реда на чл. 688, ал. 3 ТЗ. С цитираното определение вземанията на Т., за удовлетворяването на които е образуван изпълнителния процес, не са приети в производството по несъстоятелност, тъй като са предявени пред съда по несъстоятелността след срока по чл. 685 ТЗ и след срока по чл. 688 ТЗ.

С молби с вх. №3004/23.06.2021 г. и №5873/06.12.2021 г. вискателят по изпълнителното дело е поискал да бъдат предприети необходимите действия по удовлетворяване на вземанията му.

С постановление от 25.01.2022 г. съдебният изпълнител е отказал да извърши опис и да изнесе на публична продажба имотите, предмет на сделките, обявени за относително недействителни по отношение на вискателя Т. с решение №1462/07.03.2018 г. по гр.д. № 14622 по описа на СГС, влязло в сила на 07.01.2020 г. За да постанови обжалвания отказ съдебният изпълнител е приел, че непредявените в производството по несъстоятелност вземания и неупражнените права се погасяват, поради което не било налице вземане на Н.Т. към „С. 06“ ЕООД /в несъстоятелност/.

При тези факти съдът намира от правна страна следното:

По допустимостта на частната жалба.

Частната жалба е допустима. Същата е подадена от легитимирано лице, в срок, срещу акт, който по силата на изричната разпоредба на чл. 435, ал.2 ГПК подлежи на обжалване с частна жалба.

По основателността на частната жалба.

Частната жалба е ОСНОВАТЕЛНА, предвид следното:

Съгласно чл. 638, ал. 1 ТЗ с откриване на производството по несъстоятелност се спират изпълнителните производства срещу имуществото, включено в масата на несъстоятелността с изключение на имуществата по чл. 193 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, а съгласно ал. 4 на същата разпоредба спряното производство се прекратява, ако вземането бъде предявено и прието при условията на чл. 693.

Волята на законодателя при формулиране на цитираните разпоредби е насочена към обезпечаване на това приетите в производството по несъстоятелност вземания да се изпълняват върху имуществото на длъжника единствено в рамките на производството на универсално принудително изпълнение.

По аргумент на по силното основание от ал. 4 на чл. 638 ТЗ следва да се приеме, че изпълнителното производство следва да се прекрати не само когато вземането е предявено и прието при условията на чл. 693 ТЗ, но и когато вземането не бъде надлежно и в срок предявено и прието при условията на чл. 693 ТЗ. Този извод се основава на факта, че в случаите на чл. 739, ал. 1 ТЗ се погасява самото материално право, както се приема в мотивите на ТР 2/2020 г. по ТД 2/2018 на ОСТК на ВКС, т.е. след настъпването на основанието по чл. 739, ал. 1 ТЗ липсва кредитор, поради което по-нататъшното производство става безпредметно /така Решение №3633/2018 г. по в.гр.д. № 15924/2017 г. по описа на СГС/.

Така формулираното правило следва да се приложи по аналогия и в хипотезата, при която изпълнителното производство е насочено върху имущество, което не попада в масата на несъстоятелността, но вземането на взискателят не е предявено и прието при условията на чл. 693 ТЗ. Действително, чл. 638, ал. 1 не предвижда спиране на изпълнителните производства срещу имуществото, което не е включено в масата на несъстоятелността. Това изключение предоставя възможност на кредиторите, предявили иск по чл. 135 ЗЗД, по който е постановено уважително решение, да се ползват от последиците от уважаване на този иск в рамките на изпълнителния процес върху имуществото, което не е включено в масата на несъстоятелността, едновременно с възможността да се удовлетворят в рамките на производството по несъстоятелност. За да се ползват от това благоприятно положение обаче, взискателят не трябва да е изгубил качеството си на кредитор, която последица настъпва при непредявяване и неприемане на вземането при условията на чл. 693 ТЗ. Когато качеството кредитор е изгубено поради настъпване хипотезата на чл. 739, ал. 1 ТЗ, лицето се лишава от възможността да се удовлетвори както в производството по несъстоятелност, в което вземането му не е прието, така и в рамките на индивидуалното изпълнително производство, което следва да се прекрати на това основание по аналогия с основанието по чл. 638, ал. 4 ТЗ.

Доколкото в настоящия случай взискателят не е предявил вземането си в производството по несъстоятелност в срок, поради което същото е останало неприето, то на основание чл. 739, ал. 1 ТЗ се е погасило материалното му право, поради което изпълнителното производство следва да се прекрати от съдебния изпълнител.

При това положение отказът на съдебния изпълнител да предприеме действия на принудително изпълнение е законосъобразен, но не поради това, че вземането на взискателя е погасено, доколкото съдебният изпълнител няма правомощие служебно да следи за настъпването на това погасително основание, така както няма правомощие да следи служебно за извършено прихващане например. Погасяването на вземанията на основание чл. 739 ТЗ може да се установява само по исков ред, тъй като нито ЧСИ, нито съдът в настоящото производство могат да решават спор за съществуването или несъществуването на материално право извън изброените в чл. 433 ГПК хипотези /така Решение № 423/2021 г. по в.гр.д. № 9741/2021 г. по описа на СГС, решение от 04.08.2022 г. по ч.гр.д. № 11760/2021 г. по описа на СГС/. Отказът на съдебния изпълнител обаче е законосъобразен, защото е поискано извършване на изпълнително действие след настъпване на основание за прекратяване на изпълнителното производство, след който момент не могат да се предприемат валидни изпълнителни действия.

Водим от горното, СЪДЪТ

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА отказа на ЧСИ О.М., с рег. № 846, район на действие

Софийски градски съд, по изп. д. №20178460400035 да извърши искани от взыскателя Н. Н. Т. изпълнителни действия – опис и публична продажба на недвижими имоти, обективиран в Постановление от 25.01.2022 г.

Решението не подлежи на обжалване, съгласно чл. 437, ал. 4, изр. второ ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____